

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.081/2025/8/I.

A felperes: Felperes1

(Cím1)

A felperes képviselője: Réti, Várszegi és Társai Ügyvédi Iroda

(cím5.;

ügyintéző: dr. Kelemen Dániel ügyvéd)

Az alperes: Alperes1 (cím2
nyilvántartási szám1)

Az alperes képviselője: Ormai, Papp, Czike és Társai CMS Cameron McKenna

Nabarro Olswang LLP Ügyvédi Iroda

(cím10;

ügyintéző: dr. Papp Erika ügyvéd),

Okányi Ügyvédi Iroda

(cím10;

ügyintéző: dr. Okányi Zsolt ügyvéd),

Zlati Ügyvédi Iroda

(cím11;

ügyintéző: dr. Zlati Dávid ügyvéd)

Bibók Ügyvédi Iroda

(címl0;

ügyintéző: dr. Bibók Péter ügyvéd)

A per tárgya: tagsági jogviszonyból eredő követelés

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Tatabányai Törvényszék

20.G.40.030/2024/31. sz. kiegészítő ítélettel kiegészített

20.G.40.030/2024/25. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 28., 32. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 3.911.270,- (hárommillió – kilencszáztizenegyezer – kettőszázhetven) Ft másodfokú perköltséget, és viselje költségeit.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes és a Kft1 között 2022. július 20-án szindikátusi szerződés jött létre. Ennek preambuluma értelmében a szerződés célja, hogy egyértelműen rendelkezzen a hulladékelemek országli újrahasznosításával foglalkozó közös társaság alapításával kapcsolatos kérdésekről és szabályozza a felek kötelezettségeit. A szindikátusi szerződés 5.2. pontja értelmében a kezdeti tőkét mindkét alapító pénzben fekteti be. Az elvezető berendezések és előfeldolgozó

berendezések szállításához és telepítéséhez szükséges összeget az alperes szintén pénzben fekteti be. A szindikátusi szerződés 6.1. pontja szerint a közös vállalat cégformája zártkörűen működő részvénytársaság (zrt.) lesz, amelyet a Kft1 hoz létre, majd a létrejött új társaság haladéktalanul dönt a feltőkésítésről – a kiürítő és előfeldolgozó létesítmények beszerzéséhez és telepítéséhez igazodó összeggel –, amit az alperes pénzben fektet be. A közös társaság cégneve a 12.2. pont szerint Zrt1 lesz. A szindikátusi szerződés 9.1. pontja alapján a Kft1 felel a hulladékelemek beszerzéséért, a gyártóüzem működéséért, a fekete por értékesítéséért, valamint a közös társaság adminisztrációjáért. A szindikátusi szerződés 10.2. pontja szerint a Kft1 nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként az Kft2 ország1i gyáraiban gyártott és selejtezett lítium-ion akkumulátor cellákat, modulokat és csomagokat köteles szolgáltatni. A szindikátusi szerződés 11.1. pontja rögzítette, hogy a felek által befektetett pénzeszköz a közös társaság részére szükséges kiürítő és előfeldolgozó berendezések megvásárlására kerül felhasználásra.

[2] A felperes a 2022. szeptember 19-én kelt létesítő okirat alapján 2022. szeptember 27-én került bejegyzésre a Cégjegyzékbe. A felperes taggyűlése 2024. október 29. napjával elfogadta a 01/10/2022. számú írásbeli határozatot, amellyel a tagok elhatározták, hogy a felperes 8.100,- USD törzstőkéjét 7.033,- USD összeggel megemelik, akként, hogy az alperes 2022. november 15-éig 914,- USD-t, 2022. december 20-áig 1.196,- USD-t, míg a Kft1 2022. november 15-éig 2.133,- USD-t, 2022. december 20-áig 2.790,- USD-t bocsát – pénzbeli hozzájárulásként a felperes bankszámlájára utalással – a felperes rendelkezésére. A határozatban rögzítésre került, hogy a tőkeemelés követően a felperes törzstőkéje 15.133,- USD, míg az alperes törzsbetéteinek az összege 4.540,- USD, a Kft1 törzsbetéteinek összege 10.593,- USD; a tagok törzsbetétei teljes egészében készpénzből állnak. A határozat 6. pontja szerint a Kft1 vállalta, hogy 4.917.876,- USD értékű használt akkumulátorokat, nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként, a felperes tőketartalékába helyez, a határozat meghozatalát követő egy éven belül, míg az alperes vállalta, hogy 2022. november 15-éig 913.356,- USD, 2022. december 20-áig pedig 1.194.305,- USD összeget – pénzbeli vagyoni hozzájárulásként a felperes bankszámlájára történő átutalással – a felperes tőketartalékába helyez. A taggyűlés a 02/10/2022. számú határozattal a felperes létesítő okiratát módosította, érintve a felperes törzstőkéjének és a tagok törzsbetétjének a meghatározását, valamint a tagok taggyűlési szavazatszámait. Az alperes a törzstőke befizetési kötelezettségét, valamint a tőketartalék befizetési kötelezettsége első részletének megfizetését a határozatnak megfelelően teljesítette.

[3] Az alperes 2022. november 8-án e-mail üzenetben keresete meg a felperest, amelyben várható problémaként hivatkozott a Kft1 nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásának az értékelésére. A felperes részéről a levelezést H.S.L. folytatta. Megerősítette, hogy szükséges lehet a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás felértékelése. Javasolta az alperesnek a felperes létesítő okiratának módosítását akként, hogy a Kft1 a hátralevő tőkebefizetési kötelezettségének nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás helyett készpénzben tegyen eleget, az eredeti határidőben. Később tájékoztatta az alperest, hogy a felperes telephely engedély és hulladékgyűjtési engedély hiányában nem vehet át veszélyes hulladékot, így a Kft1 a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulását nem tudja teljesíteni. Egyetértett azzal, hogy az alperes második pénzbeli hozzájárulásának dátuma igazodjon a Kft1 nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásának az időzítéséhez. Az alperes 2022. november 15-én kelt e-mail üzenetében közölte, hogy a második tőkebefizetést az engedély megszerzése és a Kft1 nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásának teljesítése után fogja átutalni, s kérte, hogy ennek dátumát előre határozzák meg. Később közölte, hogy a jegyzett tőkét határidőben befizeti, ugyanakkor kérte, hogy a tőketartalék befizetésének határideje módosuljon a Kft1 nem pénzbeli vagyoni

hozzájárulásának teljesítését követő időpontra; ennek megfelelően kérte a felperes létesítő okiratának a módosítását. A felperes részéről H.S.L. 2022. december 20-án e-mail üzenetben jelezte, hogy a készpénzes befizetés határidejének módosítása a felperes létesítő okiratának módosítását, valamint új határozat meghozatalát teszi szükségessé. Utóbb, 2023. január 31-én elküldött elektronikus levél üzenetében arról tájékoztatta az alperest, hogy az alperes által tett javaslatok túlmutatnak a felperes létesítő okiratának egyszerű módosításán, és új közös vállalkozási szerződés előkészítését igénylik.

[4] A felperes végleges keresetében 1.194.305,- USD pénztartozás, és annak a 2022. december 21-étől a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Előadta, hogy az alperes a társasági határozat alapján köteles volt 1.194.305,- USD tőketartalékba történő befizetésére, azonban e kötelezettségének nem tett eleget, így a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:154. §-a alapján jogosult az alperestől a 01/10/2022. számú határozat – illetve az annak részét képező alperesi egyoldalú kötelezettségvállalás – szerint 2022. december 20-án esedékessé vált pénzkövetelés teljesítését kérni, az alperes pedig a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján köteles késedelmi kamat fizetésére, mert a határozatra figyelemmel 2022. december 21-én késedelembe esett. Hangsúlyozta, hogy a felperes létesítő okiratát 2022. október 29-ét követően nem módosították, miként a tagok a 01/10/2022. számú határozatot sem módosították. Kiemelte, hogy H.S.L. képviselőjére nem volt jogosult. Az alperes is tisztában volt azzal, hogy a pénzbeli vagyoni szolgáltatás teljesítésének határideje nem változott, ezért kérte még a 2023. január 23-án kelt levelében is a fizetési határidő módosítását. A Ptk. 6:191. § (3) bekezdésére hivatkozással a felperes kiemelte, hogy a társasági határozatba foglalt fizetési kötelezettség módosítására csak új társasági határozat elfogadásával kerülhetett volna sor.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a tőketartalék befizetési kötelezettségével nem esett késedelembe, mert a felperes tagjai 2022. december 20-át megelőzően megállapodtak a felperes által hivatkozott 01/10/2022. számú határozat módosításáról, akként, hogy az alperes az 1.194.305,- USD tőketartalék befizetésére abban az időpontban lesz köteles, amikor a Kft1 a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulását teljesíti. Hivatkozott a felek 2022. november 8-a és 2022. december 20-a között folytatott levelezésre, kiemelten H.S.L. felperes nevében 2022. november 14-én, 2024. november 15-én és 2022. december 20-án kelt e-mail üzeneteire. Hangsúlyozta, hogy okkal feltételezhette, fizetési kötelezettségének határideje módosult, így a Kft1 nem vagyoni hozzájárulásának teljesítéséig az esedékessé nem válhatott. Nem vitatta, hogy a felperes nevében leveleket jegyző H.S.L. nem jogosult a felperes képviselőjére, de hangsúlyozta, hogy a felperes törvényes képviselője valamennyi e-mail üzenet esetében címzettként be volt állítva, így az e-mail üzenetek tartalmát ismerte. Előadta, hogy az alperes és a Kft1 között a Tatabányai Törvényszék előtt – 20.G.40.032/2024. szám alatt – peres eljárás van folyamatban a szindikátusi szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt, és kérte a jelen per felfüggesztését azon per jogerős befejezéséig.

[6] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperes részére 1.194.305,- USD összeget, valamint ennek a 2022. december 21-étől a kifizetés napjáig járó – a késedelemmel érintett naptári félév első napján az USD-t kibocsátó jegybank által meghatározott alapkamattal, ennek hiányában a pénzüpiaci kamattal, megegyező mértékű – késedelmi kamatát, valamint 9.867.816,- Ft perköltséget.

[7] A törvényszék az alperes eljárás felfüggesztése iránti kérelmét alaptalannak találta, mivel a szindikátusi szerződés nincs közvetlen összefüggésben a felperes társasági határozata alapján alperest terhelő fizetési kötelezettséggel. A Ptk. 6:1. § (1) bekezdésének és 6:2. § (1) bekezdésének idézése mellett rögzítette, hogy a jelen perben az alperest terhelő fizetési kötelezettség, mint kötelelem, a felperes 01/10/2022. számú társasági határozatán, mint kötelelemkeletkeztető tényen alapult. A Ptk. 3:109. §-ára és 3:110. §-ára utalással arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes legfőbb szerve jogszerűen hozhatta meg 01/10/2022. számú társasági határozatát. Az alperes, mint a felperes tagja a Ptk. 3:35. §-ának megfelelően kérhette volna a társasági határozat bírósági felülvizsgálatát. Ezen jogszabályi rendelkezésekből, valamint a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.115/2021/5. számú, és a Debreceni Ítéltábla Gf.IV.30.173/2022/7. számú eseti határozatában kifejtettekben is levonható az a következtetés, hogy a társasági határozat, mint kötelelemkeletkeztető tény a társaság és a tag közötti tagsági jogviszonyon alapul, így – mindaddig, amíg a tagsági jogviszony fennáll – a kötelelem módosítására is a társasági jog szabályai szerint kerülhet sor, új társasági határozat meghozatalával. Ez egyebekben megfelel a Ptk. 6:191. § (3) bekezdése azon logikájának, amely szerint a kötelelemkeletkeztető tényt (szerződés), a keletkezésére (megkötésére) vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően lehet módosítani. Rögzítette, hogy a felperes 01/10/2022. számú társasági határozatának módosítására nem került sor, így az alperest terhelő kötelezettség sem módosult. A törvényszék az alperes által felajánlott bizonyítás körében rámutatott arra, hogy a módosító határozat hiányával az alperes maga is tisztában volt, 2022. december 19-én és 2023. januárjában is kérte a tőketartalék második részlete befizetése határidejének, tehát a társasági határozatnak módosítását. A Ptk. 6:34. §-a értelmében a szolgáltatást a kötelelem tartalmának megfelelően kell teljesíteni. A kötelelem tartalma a perbeli esetben pénzfizetési kötelezettség, annak egyértelműen meghatározott a fizetési határideje, amely teljesítését az alperes elmulasztotta, így késedelembe esett. Az alperes a fizetési kötelezettség határidejét követő naptól, 2022. december 21-étől köteles késedelmi kamat fizetésére.

[8] A felperes az ítélet kiegészítését kérte annak előzetesen végrehajthatóvá nyilvánításával. Rámutatott, a pénzbeli marasztalás taggyűlési határozaton, teljes bizonyító erejű magánokiraton alapul. A határozat tartalmából pedig a pénzbeli marasztaláshoz szükséges valamennyi tény rendelkezésre áll. Nem azt írja elő a jogszabály, hogy az ítélet valamennyi rendelkezése és indokolásának valamennyi része alapuljon ezen teljes bizonyító erejű magánokiraton, hanem kizárólag a pénzbeli marasztalás. Az alperes csak a tárgyalás berekesztéséig kérhette volna az előzetes végrehajthatóság kimondásának mellőzését, így a kiegészítés iránti kérelem kapcsán erre nincs lehetősége. Az előzetes végrehajthatóság mellőzése iránti kérelem körében kifejtette, hogy a felperes egy önálló jogi személy, amelynek kötelezettségei keletkeznek, egy konkrét gazdasági cél érdekében jött létre, mely célnak a megvalósítása jelenleg nem lehetséges, figyelemmel az alperes jelen perrel érintett jogellenes magatartására. A felek tőkeereje nem azonos: míg a felperes erősen forráshiányos, semmilyen bevétellel nem rendelkezik, addig az alperes a dél-koreai tőzsdén bejegyzett részvénytársaság, és bevételei, gazdálkodása a tőzsdén elérhető adatok alapján egyértelműen ellenőrizhető.

[9] Az alperes az ítélet kiegészítése iránti kérelem elutasítását kérte. Kifejtette, hogy a Pp. 362. § (1) bekezdés d) pontjának harmadik fordulata nem valósult meg, nem a pénzbeli marasztalás összes körülménye vonatkozásában alapította a törvényszék az ítéletét a teljes bizonyító erejű magánokiratra. A felperesnek kamatkövetelése is van, ebben a

kérdésben is döntött a bíróság, ugyanakkor ezt érintően a teljes bizonyító erejű magánokirat semmiféle rendelkezést nem tartalmaz. Az ítéletet nem lehet részben előzetesen végrehajthatóvá nyilvánítani, csak abban az esetben, ha az előzetes végrehajthatóság kimondásának mellőzése iránti kérelem került előterjesztésre. A perben értékelés, bizonyítás, eredménye lett az, hogy a felperes által megjelölt teljes bizonyító erejű magánokirat alkalmas az alperes marasztalására, azonban a bíróságnak bizonyítást kellett lefolytatnia, nem teljes bizonyító erejű magánokiratokat kellett vizsgálnia, és ezen körülmény sem teszi lehetővé az előzetes végrehajthatóság megállapítását. Kérte az ítélet előzetesen végrehajthatóvá nyilvánításának mellőzését, elsődlegesen a teljes ítéleti marasztalás, másodlagosan a kamatok vonatkozásában. Hangsúlyozta, hogy a felperes valójában nem önálló szándékkal létező jogi személy, a két szindikátusi tag akaratának megfelelően jött létre, és az ő közös céljukat kívánja megvalósítani. Érdekellentét áll fenn a szindikátus tagjai között, a szindikátusi szerződés érvénytelenségének megállapítása pedig egyfajta elszámolási helyzetet hozna létre, amely során az alperes számára aránytalanul nehezebb helyzetet eredményezne, ha az előzetes végrehajthatóságra tekintettel a másik szindikátusi tag többségi befolyása alatt álló felperes kerülne, egy nem jogerős ítélet alapján, a jelen perrel érintett pénzeszköz birtokába.

[10] A törvényszék fellebbezéssel támadott kiegészítő ítéletével megállapította, hogy a 2025. március 12-én meghozott 25. számú ítélete a perköltségre vonatkozó rendelkezést meghaladó részében előzetesen végrehajtható. Az indokolás szerint nem vitatott tény, hogy a felperes taggyűlésének határozata teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősül, az ítéleti pénzbeli marasztalás ezen alapult, így lehetőség van annak részbeni előzetesen végrehajthatóvá nyilvánítására. Ez következik a jogszabályi rendelkezés Alaptörvény 28. cikke szerinti, a cél és a józan ész alapján történő értelmezéséből. A Pp. 362. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazhatóságához az szükséges, hogy a pénzbeli marasztalás alapuljon közokiraton vagy teljes bizonyító erejű magánokiraton. Hiába vizsgál a bíróság más bizonyítékokat, ha azokat nem fogadja el a pénzbeli marasztalás alapjául, akkor azok az előzetes végrehajthatóság vizsgálata során figyelmen kívül maradnak. A pénzbeli marasztaláshoz tartozó késedelmi kamat kezdő időpontja a teljes bizonyító erejű magánokiratból kiderül. A tárgyalás ismételt berekesztését megelőzően az alperes által előterjesztett mellőzés iránti kérelmet az elsőfokú bíróság alaptalannak találta. Ennek indoka, hogy a peres felek tőkeereje jelentősen eltér, az alperes mulasztására tekintettel a felperes a céljának megfelelő működést nem tudja folytatni, bevételhez nem jut, így nem jelenthet aránytalanul súlyosabb terhet az alperesre az előzetes végrehajthatóság kimondása, mint a felperesre annak mellőzése. Az ítélet előzetesen végrehajthatóvá nyilvánításának feltételei megvalósultak, ezért e vonatkozásban a Kaposvári Törvényszék 1.G.40.031/2019/143/I. és a Miskolci Törvényszék 013.G.40.031/2019/91. számú eseti határozatiban megjelenő bírósági gyakorlattal egyezően döntött.

[11] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Másodlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú határozat megváltoztatására, a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint az ítélet megalapozatlan, nem tartalmaz megfelelő indokolást. Az ítélet azon alapul, hogy a társasági határozat kötelelemkeletkeztető tény, ezt azonban semmivel nem támasztja alá. Nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság egyetértett-e azzal a felperesi érveléssel, hogy a társasági határozat egyoldalú kötelezettségvállalásként keletkeztet kötelmet. Érdemi, lényegi, ügydöntő megállapítását, mely szerint a határozat csak új társasági határozat meghozatalával módosítható, egyetlen jogszabályi rendelkezésre sem alapítja. Az ítélet arra vonatkozóan sem

tartalmaz indokolást, hogy a tagok határozatának kikényszerítésére mi alapján van a felperesi társaságnak jogosultsága. A bíróság azzal nem tesz eleget indokolási kötelezettségének, ha csak a hivatkozott ítéletek számát jelöli meg, és nem fejt ki, hogy azon ítéletek mely megállapításai alapján vont le következtetést.

[12] A Debreceni Ítéltábla IV.Gf.30.173/2022/7. számú határozatából éppen az következik, hogy ameddig a tag és a társaság között fennáll a tagsági jogviszony, közöttük a tagsági jogviszonyon túlmutató kötelmi jogviszony nem keletkezik. A Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.115/2021/5. számú határozatából pedig az következik, hogy a legfőbb szerv határozatával elhatározott osztalék kifizetése iránt a tagnak még a tagsági jogviszonyának megszűnését követően is a Ptk. 3:261. §-a képezi a jogalapját, tehát még a tagi jogviszony megszűnését követően sem a Ptk. VI. könyv rendelkezései képezik a jogalapot. Az elsőfokú ítélet a Ptk. 6:154. § (1) bekezdésének jogszabálysértő alkalmazását valósítja meg, tekintettel arra, hogy az a felek közötti tagsági jogviszonyon túli kötelelem hiányában nem alkalmazandó, az nem képezheti a felperes követelésének jogalapját. Téves az a megállapítás is, hogy a tagi határozat csak tagi határozattal módosítható. E körben az ítélet semmilyen jogalapot nem jelöl meg, a tagsági jogviszonyon túli kötelelem hiányában pedig a Ptk. 6:191. § (3) bekezdése nem alkalmazható. Az alperes utalt arra is, hogy a társasági határozat felülvizsgálatát nem kérhette, mivel a határozat meghozatalához szavazatával hozzájárult.

[13] Fenntartotta azon álláspontját, érvelését, hogy a felek megegyeztek a társasági határozat módosításában. A felek levelezése szerinte a tagi határozat írásbeli módosításának felel meg. Ebből megállapítható, hogy kölcsönös és egybehangzó akaratuk arra irányult, hogy az alperes fizetési kötelezettsége ne a határozatban megjelölt időpontban álljon be, hanem abban az időpontban, amikor a Kft1 által vállalt nemvagyoni hozzájárulás teljesítésre kerül. A levelezés alapján az alperes okkal feltételezhette, hogy a Kft1 nemvagyoni hozzájárulása igazolásának elmaradása a tanácsadóval egyeztetésre tekintettel szenvedett késedelmet. Okkal, észszerűen és a tőle elvárható módon gondolhatta azt, hogy a határozatban foglalt határidő módosult számára és tovább az nem köti. Nem esett késedelembe a határozat szerinti fizetési kötelezettség teljesítésével. Az alperes álláspontja szerint a körülményekre figyelemmel kifejezetten jogsértő a felek megállapodása ellenére kötelezése a határozat teljesítésére, miközben a Kft1 részéről jelentős, olyan kötelezettségek elmulasztására került sor, amelyek teljesítése előfeltétele lett volna annak, hogy a határozattal érintett fizetési kötelezettségét teljesítse. Súlyosan sérti érdekét, hogy vállalásait annak ellenére kell teljesítenie, hogy partnere ugyanezt nem tette meg. Utalt végül arra is, hogy a felperes csak vele szemben indított pert a határozatban foglaltak kikényszerítése miatt, a másik taggal szemben nem.

[14] Az alperes a kiegészítő ítélettel szemben is fellebbezést terjesztett elő, melyben elsődlegesen a kiegészítő ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan annak megváltoztatását, az ítélet előzetesen végrehajthatóvá nyilvánításának mellőzését kérte a törvényi feltételek hiányában. Harmadlagosan szintén az ítélet előzetes végrehajthatóságának mellőzését kérte, azon indokkal, hogy az előzetes végrehajthatóvá nyilvánítás reá aránytalanul súlyosabb terhet jelent. Mindemellett kérte az elsőfokú ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

[15] Álláspontja szerint az előzetes végrehajthatóság elrendelésének konjunktív törvényi feltételei nem állnak fenn. Az ítélet szerinti pénzügyi kötelezés alapjául szolgáló

összes körülményt a társasági határozat nem bizonyítja. Az elsőfokú bíróság a csatolt e-mailek alapján vizsgálta a felek közötti egyeztetéseket, az elektronikus levelek azonban sem közokiratnak, sem teljes bizonyító erejű magánokiratnak nem minősülnek. Az előzetes végrehajthatóság feltétele csak akkor teljesült volna, ha a perben nem merül fel egyáltalán olyan további, a bizonyítás körében vizsgálendő körülmény, amely nem közokiraton, vagy teljes bizonyító erejű magánokiraton alapul. A Pp. a teljes bizonyító erejű magánokiratnál, mint feltételnél ugyanis egyértelműen az ítélet alapjául szolgáló összes körülményről rendelkezik. Az alperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság által megjelölt döntések azonos ügyszámúak, a Miskolci Törvényszék ilyen számú döntése nem lelhető fel. A kiegészítő ítélet indokolása nem jelöli meg, hogy a hivatkozott ítéletek indokolásának melyek azon releváns részei, amelyek alátámasztják az azokból levont következtetéseket. Az indokolási kötelezettség megsértése e körben az eljárás lényeges szabályainak úgy érdemére kiható megsértését jelenti. A perben hivatkozott társasági határozat semmilyen rendelkezést nem tartalmaz az ítéletben elrendelt késedelmi kamatról, így értelemszerűen nem teljesül az a feltétel, hogy a pénzügyi marasztalást tartalmazó ítélet alapjául szolgáló összes körülményt teljes bizonyító erejű magánokirattal bizonyították volna. Maga a kamatra való jogosultság és a kamat mértéke is bizonyítás kérdése. Az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kell, hogy a kamatra vonatkozó jogszabály alkalmazandó-e, a diszpozitív szabályoktól a felek eltértek-e, felmerült-e olyan körülmény, amelyre tekintettel a késedelmi kamatfizetési kötelezettség mégsem áll fenn. Egy önálló követelés és járulékaik vonatkozásában az előzetes végrehajthatóság részleges elrendelésére kizárólag a Pp. 363. § alkalmazása során az előzetes végrehajthatóság mellőzése körében kerülhet sor.

[16] Az alperes utalt arra, hogy a kiegészítő ítélet meghozatalát megelőzően tartott tárgyaláson előterjesztette a Pp. 363. §-ára alapított előzetes végrehajthatóság mellőzése iránti kérelmét. Az előzetes végrehajthatóság mellőzése körében nem lehet az az elrendelés melletti érv, hogy őt az ítélet szerinti kötelezettség terheli, ez ugyanis előfeltétele az előzetes végrehajthatóságnak. A törvényszék elmulasztotta figyelembe venni, hogy működő társaság, és szüksége van forrásra a saját működéséhez, míg a felperes semmilyen tevékenységet nem folytat. A tevékenység megkezdéséhez nem az ő teljesítése az egyetlen feltétel. Az elsőfokú bíróság által értékelt felperesi érdek a tevékenység folytatására nem létező. Fenntartotta azon álláspontját, hogy ugyan a felperes önálló jogi személy, valójában azonban önálló szándéka, érdeke nem létezik, a két szindikátusi tag akaratának megfelelően jött létre, az ő közös céljukat kívánja megvalósítani. A perben a felperes által érvényesített igény valójában a többségi tulajdonos Kft1 érdeke. A szindikátus tagjai között jelentős érdekellentét áll fenn, ezért az előzetes végrehajthatóság mellőzése körében az érdekmérlegelést is ezen ellentét fényében kell vizsgálni. A mérlegelés körében a törvényszék nem hagyhatta volna figyelmen kívül azt sem, hogy a felek egyeztetése arra irányult, hogy a tőketartalék befizetésének határideje alperes szándékának megfelelően kerüljön módosításra. Mivel az elsőfokú bíróság a Pp. ellenére nyilvánította az ítéletet előzetesen végrehajthatónak, a másodfokú tanács elnöke dönthet a végrehajtás felfüggesztéséről.

[17] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet, és a kiegészítő ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy a törvényszéknek a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai között kellett eljárnia. Az elsőfokú eljárásban az alperes nem vitatta a taggyűlési határozatban foglaltakat, hanem kifejezetten elismerte, hogy az előadott időpontban és tartalommal a megjelölt tagi határozat megszületett. A felek között nem volt vita abban, hogy a határozatból az alperes számára fizetési kötelezettség keletkezett. Az ellenkérelem egyetlen lényegi érve az volt, hogy a határozatban foglalt teljesítési határidő

módosult, így a felperes követelése alaptalan. Az ellenkérelem elemei alapján egyértelmű, hogy az alperes tudata átfogta annak tényét, hogy a határozat kötelemkeletkeztető tény; ezzel szemben semmilyen vitatást nem adott elő, amely a törvényszék számára részletesebb indokolási kötelezettséget indukált volna. Mivel az alperesi vitatás hiányában a pernek nem volt tárgya, hogy közte és az alperes között fennáll-e kötelelem, az alperesi fellebbezés II.3. pontjában előadott érvek a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján tiltott ellenkérelem-változtatásnak minősülnek. A felperes továbbra is vitatta, hogy a felek megegyeztek volna a határozat módosításában. Kifejtette, hogy az alperes nem jelölt meg jogszabályhelyet, amely alapján a gazdasági társaság, megkerülve a taggyűlést, jogosult lenne a kisebbségi taggal szándékegységben módosítani a taggyűlés által hozott határozatokat. A Ptk. 6:191. § (3) bekezdése jelen esetben úgy értelmezendő, hogy a határozat módosítására, a határozat meghozatalára vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni. A határozat jogszabályi alapja a Ptk. 3:198. § (1) bekezdése volt, és a jogszabály szerinti módon a határozat módosítására nem került sor. Az alperes maga is idézte azt a levelet, melyben arról tájékoztatták, hogy a felvetett határidőmódosítás meghaladja az e-mailezés kereteit. Megismételte, hogy a levelezésben részt vevő H.S.L. nem rendelkezett a felperesi társaságban képviseleti joggal. Az alperes maga is tisztában volt törvényes képviselőjének személyével. Társasági szerződésének 8. fejezete részletesen szabályozza a tagi határozat meghozatalára, így annak módosítására is vonatkozó eljárési szabályokat, amelynek az alperes által csatolt levelezés nem felel meg. Ezzel az alperes is tisztában volt, hiszen 2023. január 20-án írt levelében kezdeményezte a tagi határozat módosítását. Az alperes és a Kft1 közötti szindikátusi szerződés nem tárgya a pernek; a per tárgya a határozat alapján fennálló fizetési kötelezettség és annak teljesítése. Kizárólag azt kellett vizsgálni, hogy van-e fizetési kötelezettséget tartalmazó taggyűlési határozat, a Ptk. előírásainak megfelelően módosításra került-e az alperes számára nyitva álló teljesítési határidő, illetőleg az alperes eleget tett-e a határozatban foglalt kötelezettségeinek.

[18] A kiegészítő ítélet tekintetében a felperes álláspontja az volt, hogy az előzetes végrehajthatóság elrendelésének valamennyi törvényi feltétele fennállt. A jogszabály helyes értelmezése a kapcsolódó kommentárok szerint az, hogy a marasztalás alapját képező összes körülményt kell közokirattal vagy teljes bizonyító erejű magánokirattal bizonyítani. A marasztalás alapjául szolgáló körülmények pedig a követelés létrejötté, mennyisége, a követelés lejártá. Ezek egyértelműen megállapíthatóak a teljes bizonyító erővel rendelkező társasági határozatból. Az alperes nem döntötte meg a felperes által a kereseti követelés alapjául megjelölt okirat bizonyító erejét, így a törvényszék helyesen járt el, amikor erre alapította a marasztalást. Jelen perben a marasztalás alapja a társasági határozat, az pedig teljesíti a Pp. 362. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt követelményt. Az előzetes végrehajthatóság körében hivatkozott bírósági döntések tekintetében utalt arra, hogy azok a valamennyi ügyvéd által ingyenesen elérhető Jogkódexben fellelhetőek. A törvényes késedelmi kamatra jogosultság jogszabályból származik, amelynek megállapítása nem bizonyítás kérdése, hanem a bizonyított körülmények figyelembevételével végzett jogértelmezés. A jogszabály természetesen nem teljes bizonyító erejű magánokirat, azonban nem is körülmény, amelyet bizonyítani lenne szükséges. A bizonyítási kötelezettség a tényállás részét képező, így a pénzfizetési kötelezettség szempontjából releváns körülményekre vonatkozik, amelyek alapján a kamatkövetelés fennállta, mértéke és kezdete megállapítható. Ezt pedig a társasági határozat maradéktalanul teljesíti. Az előzetes végrehajthatóság mellőzésének nem volt helye, hiszen az alperes nem, hogy nem igazolta, de még csak nem is valószínűsítette, hogy az előzetes végrehajthatóság milyen módon érintené mindennapi működését. Elfeledkezik arról, hogy a létrehozott gazdasági társaság azért nem tud gazdasági tevékenységet végezni, mivel az annak megkezdéséhez szükséges források az ő

jogsértő eljárása miatt nem állnak rendelkezésre. Hivatkozott arra, hogy a közelmúltban az alperes közel hétszer akkora tőkeerővel lépett be egy alapított országli társaságba, mint amekkora a per tárgya. Tőkeerős cégről van szó, amelynek semmilyen módon nem jelenthet aránytalanul súlyosabb terhet a perbeli marasztalás előzetesen végrehajthatóvá tétele. Értelmezhetetlen az az alperesi érvelés, hogy a törvényszék egy nem jogerősen eldöntött kérdésre alapozva rendelte el a pénzbeli marasztalás előzetes végrehajthatóságát, ugyanis a jogerő előtt gyakorlatilag minden el nem döntött kérdésnek minősül. Visszautasította azon alperesi érvelést, hogy ne lenne önálló gazdasági szándéka, érdeke. Mivel a jelen per szempontjából a szindikátusi szerződésre vonatkozó vita irreleváns, ez a felperesi és az alperesi érdekek mérlegelése vonatkozásában nem vehető figyelembe. Az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően járt el, az ítélet végrehajtása felfüggesztésének nincs helye.

[19] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmekre tett nyilatkozatában fenntartotta álláspontját, miszerint az ítélet nem tartalmaz megfelelő indokolást. Az ítéletből szerinte nem ismerhető meg, milyen jogszabály alapján minősíti a felperes határozatát kötelezkeletkeztető ténynek, továbbá, hogy egyoldalú kötelezettségvállalás-e a határozat, ha pedig a bíróság nem egyoldalú kötelezettségvállalásként értékelte azt, akkor mi alapján jutott erre. Nem derül ki, milyen jogszabályon alapul az ítéletnek az a megállapítása, hogy a határozat alperes által hivatkozott módosítása nem felelt meg az elvárt követelményeknek. Az indokolásból az sem ismerhető meg, hogy a felperes milyen alapon jogosult a Ptk. 6:154. §-a alapján a határozat kikényszerítésére. Az indokolási kötelezettséggel összefüggésben a magyar és nemzetközi standardoknak való megfelelésnek jelen esetben a külföldi fél miatt is különös jelentősége van, hiszen a magyar ítéletet majd esetleg külföldön végre kell hajtani. Megfelelő indokolás hiányában pedig kérdéses az ítélet külföldi elismerhetősége. Kifejtette azt is, hogy a bíróság még akkor sem fogadhatja el az egyik fél jogi érvelését érdemi vizsgálat nélkül, ha a másik fél esetlegesen azt kifejezetten nem vitatta, mivel a jogi érveket mindenképpen vizsgálnia és érdemben elbírálnia kell. A bíróság a kereseti kérelemhez és a jogállításhoz kötve van, a jogi érveléshez azonban nem. Tiltott ellenkérelem-változtatást nem terjesztett elő, nem változtatta meg korábbi jogállítást, hanem magának az ítéletnek a megalapozatlanságát állítja. Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet teljeskörűen felülbírálhatja, mert a bíróság döntése hibás anyagi jogi alapon nem nyugodhat. Az elsőfokú ítélet hangsúlyos kiinduló pontja a közelebből nem ismertetett joggyakorlatból való azon következtetés, hogy a társasági határozat a felek között kötelmet hoz létre, azonban joggal kifogásolja, hogy ennek semmilyen jogi alátámasztása nem olvasható. Megismételte azt az álláspontját, hogy a felek megegyeztek a társasági határozat módosításában. Az ítéletből nem derül ki, hogy a gazdasági társaságok azon közös szabálya helyett, mely szerint a társasággal kapcsolatos jognyilatkozatot írásban lehet megtenni, miért a Ptk. Kötelmi könyvében található 6:191. § (3) bekezdését kellene alkalmazni. A hivatkozott levelezésben címzettként vagy társcímzettként minden alkalommal szerepelt a felperes ügyvezetője, egyébként a felperes részéről levelezést folytató személy a Ptk. 6:18. § (2) bekezdése alapján képviselőnek tekintendő. A felperes állításával ellentétben komoly jelentősége van a Kft1-vel keletkezett jogvitájának; jelen per megindítása ugyanis utóbbi társaságnak szerződésszegő, rosszhiszemű magatartásának egyik különösen visszaélésszerű pontja. Fenntartotta álláspontját, hogy az előzetes végrehajthatóság feltételei nem álltak fenn, a Pp. 362. § (1) bekezdés d) pontját, az eszerinti vizsgálat tesztjét szűken kell értelmezni, és azt csak a marasztalás alapjául szolgáló összes körülmény tekintetében kell vizsgálni. A kamatkövetelés vonatkozásában már csak azért sem teljesültek az előzetes végrehajthatóság feltételei, mert a kamat feltételeit nem tartalmazta a határozat. Kiemelte, hogy az előzetes végrehajthatóság mellőzésének lett volna helye. E körben kifejtette, a felperes azért nem tudja tevékenységét megkezdeni, mert a Kft1 nem teljesítette a maga által vállalt kötelezettségeket. Fenntartotta, hogy a kiegészítő ítélet indokolása sem megfelelő.

Vitatta, hogy az indokolási kötelezettség szempontjából az lenne az irányadó mérce, hogy az ítélet hivatkozásai alapján a hivatkozott joganyagokat könnyen megtalálja az eljáró fél, vagy sem. Továbbra is kérte, hogy a végrehajtás felfüggesztése tekintetében az ítéltábla döntsön.

[20] Az ítéltábla az elsőfokú határozatot a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, figyelemmel arra is, hogy Gf.II.20.081/2025/8/II. számú végzésével az alperes fellebbezésben megjelenő, meg nem engedett ellenkérelem-változtatást a Pp. 373. § (1) bekezdésére figyelemmel elutasította.

[21] A fellebbezési perorvoslat ugyan általában teljes átszarmaztató hatályú, azaz, főszabály szerint, az elsőfokú bíróság hatásköre átszáll a másodfokú bíróságra, azonban a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – törvényi kivételekkel – a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem tartalma határozza meg [Nagykommentár a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényhez]. Jelen esetben a Pp. 370. § (2)-(4) bekezdéseiben rögzített feltételek, mint főszabály alóli kivételek, nem álltak fenn. Az alperesi vitatás hiányában az elsőfokú bíróság a társasági határozat kötelemkeletkeztető jellegét, az egyoldalú kötelezettségvállalást érintően nem végzett anyagi pervezetést.

[22] A kötelmi jogviszony hiányára mutató, a követelés felperes általi érvényesíthetőségét vitató nyilatkozat nem korábbi védekezésem, a felperes által állított jog (pénzfizetésre irányuló kötelelem) fennállta tagadásán alapuló fellebbezési érvelés, hanem a korábbi ellenkérelem hiányait pótolni szándékozó, elkésztett, a törvényi feltételek hiányában előterjesztett ellenkérelem-változtatás [Pp. 7. § (1) bekezdés 4. pontja]. Ennélfogva az ítéltábla a határidőben előadni elmulasztott jogállítást nem vonhatta vizsgálati körébe (Fővárosi Ítéltábla 15.Gf.40.012/2021/7/II. – megjelent: BDT2022. 4554.), azaz nem foglalhatott állást azon kérdésben, hogy a tagsági jogviszonyon alapuló követelés esetében a tagsági jogviszony mellett keletkezik-e kötelmi jogviszony, tehát a társaság a tagsági jogviszonyon alapuló pénzkövetelést kötelmi jogi alapon követelheti-e a tagtól. A felülbírálat kizárólag arra terjedhetett ki, hogy az elsőfokú bíróság oly mértékben megsértette-e indokolási kötelezettségét, amely a kiegészített elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését eredményezi, volt-e helye az ítélet előzetes végrehajthatósága elrendelésének, illetőleg az érdemi felülbírálat arra, hogy a felek viszonyában módosításra került-e az alperes rendelkezésére álló teljesítési határidő.

[23] Az így lefolytatott felülbírálat alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy sem az ítélettel, sem a kiegészítő ítélettel szembeni fellebbezés nem megalapozott.

[24] Az alperes által megjelölt okból az elsőfokú ítélet nem jogszabálysértő, továbbá az ítéltábla hivatalból sem észlelt olyan kötelezően figyelembe veendő okot, amely az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését eredményezné.

[25] A törvényszék indokolási kötelezettségét nem sértette meg. Ahogyan az ítéltábla az ellenkérelem-változtatást elutasító végzésében arra rámutatott, az alperesnek nem volt olyan védekezése, amely kétségbe vonta volna a kötelmi jogviszony létét. Az elsőfokú eljárásban nem vitatta, hogy a társasági határozat kötelemkeletkeztető tény. A Pp. 342. § (1) bekezdése értelmében a bíróság érdemi döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen és ellenkérelmen. Ebből következően az elsőfokú bíróságnak nincs indokolási kötelezettsége

olyan jogi érvelés vonatkozásában, amelyet a fél nem terjesztett elő. A perbeli esetben a törvényszék indokolásának ahhoz kellett igazodnia, hogy mely kereseti kérelmét tartotta fenn a felperes, illetőleg e tekintetben mi volt az alperes ellenkérelme. Mivel az elsőfokú eljárásban az alperesnek nem volt védekezése arra vonatkozóan, hogy a társasági jogviszonyon túlmenően nem áll fenn kötelmi jogviszony, így részletesebb indokolást nem igényelt a kötelelem fennállta.

[26] Az ügy érdemi elbírálására kiható, a másodfokú eljárásban nem orvosolható eljárási szabálysértés hiányában az ítéltábla a törvényszék kiegészített ítéletét érdemben bírálta felül.

[27] Azt az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy az alperes határidős fizetési kötelezettségét tartalmazó társasági határozatot nem módosították, tehát az eredeti teljesítési határidőt nem módosította más taggyűlési határozat. Az elsőfokú határozat indokolását annyiban szükséges korrigálni, hogy a társasági határozatban megnyilvánuló „kötelezettségvállalás”, mint jognyilatkozat módosítására a Ptk. 6:6. § (2) bekezdésének rendelkezése alkalmazandó. Eszerint, ha a jognyilatkozat meghatározott alakban tehető meg érvényesen, akkor annak módosítása is a meghatározott alakban érvényes. A konkrét esetben a felperes társasági szerződésének 8. fejezete tartalmazza a taggyűlési határozat meghozatalának szabályait, annak módját. Az alperes által hivatkozott e-mail váltás a határozati formát, mint alaki követelményt nem pótolja, annak elvi lehetősége pedig, hogy a felperes törvényes képviselője tudomást szerezhetett a levelezés tartalmáról, nem elegendő az alperes teljesítési határidejének módosításához. A felperesi társaságtól leveleket küldő H.S.L. nem a cégjegyzékbe bejegyzett képviselő, törvényes képviseleti joggal nem rendelkezett; abban pedig a társasági határozat módosításának alaki követelményei okán eleve szükségtelen volt állást foglalni, hogy a Ptk. 6:18. § (2) bekezdésének rendelkezése (*Látszaton alapuló képviselet*) alapján H.S.L. nyilatkozatait a felperestől származóként kell-e tekinteni. A felperes nevében, elektronikus levél formájában történő kommunikáció lehetősége egyébként sem azonosítható egy megállapodás módosításához szükséges képviseleti joggal. H.S.L. azon nyilatkozatából, miszerint az alperes által tett javaslatok túlmutatnak a felperes létesítő okiratának egyszerű módosításán, új közös vállalkozási szerződés előkészítését igénylik, a felperes nem következtethetett arra, hogy a fizetés határideje módosult.

[28] A kiegészítő ítélet hatályon kívül helyezésére nem szolgálhat alapul az, ha az elsőfokú bíróság a hivatkozott eseti döntéseket nem, vagy hiányosan ismerteti. A határozat indokolása nem merült ki a más törvényszékek döntéseire történő utalásban, az elsőfokú bíróság kizárólag azt jelezte, hogy döntése megfelel az irányadó bírói gyakorlatnak. A kiegészítő ítélet indokolása tartalmazza az alkalmazandó jogszabály helyet és azon szempontokat is, melyeket az elsőfokú bíróság döntésénél figyelembe vett.

[29] A törvényszék érdemben helyes döntést hozott, amikor a tőkeösszegben és késedelmi kamatban marasztaló rendelkezést előzetesen végrehajthatónak nyilvánította. Az alperes fellebbezésében nem hivatkozott olyan okra, körülményre, amely az érdemben helyes kiegészítő határozat megváltoztatására alapot adna.

[30] Arra helyesen hivatkozott az alperes, hogy a pénzkövetelés létrejöttét, mennyiségét (összegezését) és lejártát kell teljes bizonyító erejű magánokirattal igazolni.

Ez a konkrét esetben teljesült. A lejárát vonatkozásában folyt sikertelen ellenbizonyítás, amely azonban az előzetes végrehajthatóság törvényi feltételei szempontjából nem bír relevanciával. A felperes követelése, amelyben az elsőfokú bíróság marasztalta az alperest, nem vitathatóan teljes bizonyító erejű magánokiraton alapult. A perben a felperes nem szerződéses, hanem törvényes mértékű késedelmi kamatot érvényesített. A késedelem ténye, mértéke a teljes bizonyító erejű magánokiratból megállapítható, a késedelmi kamat mértéke pedig jogszabályon alapul, és ezt nem kellett minősített magánokirattal igazolni. Az elsőfokú bíróság a Pp. 362. § (2) bekezdésére figyelemmel járt el, hiszen a perköltségre vonatkozó rendelkezés kivételével rendelte el az előzetes végrehajthatóságot a tőkeösszegre és késedelmi kamatára.

[31] A törvényszék a rendelkezésre álló adatok helyes mérlegelésével tagadta meg az előzetes végrehajthatóság mellőzését. Azon álláspontot az ítéltábla is osztja, hogy a tárgyalás ismételt megnyitását követően az újabb berekesztésig az alperes előterjeszthette a mellőzés iránti kérelmét. Az alperes azonban a Pp. 363. § (1) bekezdésében írt feltételeket nem igazolta. Saját vonatkozásában az aránytalanul súlyosabb teher, mint feltétel körében csak egy nyilatkozatot tett, miszerint a működéséhez szüksége van forrásra. Igazoltan időközben egy újabb cég alapításában vett részt, míg a felperes működésének, ha nem is kizárólagos, de egyik legjelentősebb feltétele éppen az alperes általi teljesítés. Az előzetes végrehajthatóság esetleges mellőzésénél kizárólag a jogosult és a kötelezett érdekei összemérésének van helye, ezért az az alperesi érvelés, miszerint a felperesi igény érvényesítése a szindikátusi megállapodásban részes másik tag érdekét szolgálja, irreleváns az eljárásjogi döntés szempontjából, s emellett a jogi személyekre, elkülönült jogalanyiságra vonatkozó rendelkezésekkel sincs összhangban.

[32] Az előzetes végrehajthatóság elrendelése jogszerűen történt, emiatt a végrehajtás felfüggesztése sem volt indokolt, így az erre irányuló kérelmet az ítéltábla elutasította.

[33] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes kiegészített ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[34] Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján másodfokú perköltségét viselni köteles. Ezen túlmenően a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes által a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint felszámított másodfokú perköltség megfizetésére. A felperes e körben módosított nyilatkozatában már a fellebbezés benyújtásakor hatályos 17/2024. (XII.9.) IM rendeletre (új Ükr.) hivatkozott, a felperesi jogi képviselő a. 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti általános forgalmi adóval növelt összegű munkadíjra lett volna jogosult. Az ítéltábla nem értett egyet azon állásponttal, hogy devizában érvényesített követelés esetében a perköltség összegénél folyamatosan változó árfolyamra kellene figyelemmel lenni, hiszen mind a keresetlevél, mind a fellebbezés benyújtásakor a pertárgyérték rögzül [Pp. 22. § (1), (2) bekezdései, 364. §-a), azonban ennek jelen esetben nem is volt jelentősége. A felperes által felszámított ügyvédi munkadíj bruttó összege ugyanis az új Ükr. szerinti összegnél kevesebb, 3.911.270,- Ft volt, ezért az ítéltábla a Pp. 342. § (1) bekezdésére tekintettel a felszámított-tal azonos összegben marasztalta az alperest.

Győr, 2025. szeptember 25.

Dr.Szabó Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr.Konarik Attila s.k.
előadó bíró

Dr.Mészáros Zsolt s.k.
bíró